

Производството е по реда на чл. 59 и следващите от ЗАНН.

Съдът е сезиран с жалба от Б. П. Д., с ЕГН ***** против наказателно постановление №23-4332-028864/30.11.2023 г. на началник сектор в СДВР отдел Пътна полиция- СДВР, с което му е наложена глоба в размер на 50 лв. на основание чл.183 ал.4 т.6 ЗДвП за нарушение на чл.104А ЗДвП и са му отнети 8 контролни точки на основание Наредба №Із-2539 на МВР.

В жалбата се излагат оплаквания, че отразеното в НП не отговаря на истината. Ход на делото е даден при условията на чл.61 ал.4 ЗАНН – жалбоподателят е търсен на посочения от него адрес в жалбата на три различни дати и не е открит.

Въззиваемата страна редовно призована не изпраща представител.

Съдът, след като обсъди събраните по делото доказателства в тяхната съвкупност и логическо единство във връзка с оплакванията в жалбата, приема за установено следното:

Жалбата е ДОПУСТИМА като подадена от надлежна страна в преклузивния срок. Разгледана по същество, същата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

По делото е установена следната фактическа обстановка:

На дата 14.11.2023 г. около 21.21 часа свидетелите М. К. Д. и К. И. С. се намирали в района на гр.София, бул. „Черни връх”. Забелязали водача, който се движел по бул.”Черни връх”, с посока от бул. „Свети Наум” към бул.”Джеймс Баучер” и управлявал л.а. Хюндай Модел Туксон с рег. №СВ8328ХР собственост на ОТП ЛИЗИНГ ЕООД. Същият използвал и използва мобилен телефон по време на движение, без наличието на устройство свободни ръце.

Свидетелят М. К. Д. заемащ длъжността полицай при 04 РУ-СДВР, съставил и връчил надлежно на жалбоподателя АУАН № GA1125104/14.11.2023 г.

В срока по чл.44 ал.1 ЗАНН жалбоподателят подал възражения срещу съставения акт с доводи, идентични с тези в жалбата.

Наказателният орган възприел изцяло фактическата обстановка установена от контролните органи и издал атакуваното наказателно постановление.

Въз основа на горната фактическа обстановка, съдът прави следните правни изводи:

В хода на административнонаказателното производство не е допуснато съществено нарушение на процесуалните правила, което да е довело до

накърняване на правото на защита на санкционираното лице.

АУАН и НП са издадени от оправомощени за това длъжностни лица, в рамките на определената им компетентност. Наказателното постановление е издадено от компетентен орган, в кръга на правомощията му, като в приложевата заповед фигурира и длъжността заемана от актосъставителя, поради което от правна страна съдът приема, че АУАН и НП са издадени в предвидените в ЗАНН преклузивни срокове, без допуснати нарушения на процесуалните правила.

Притежават необходимото съдържание по чл.42 и чл.57 от ЗАНН. Спазени са изцяло сроковете за издаването им.

Съдът намира, че фактическата обстановка, отразена в АУАН и обжалваното НП, безспорно е установена от доказателствата по делото, които съдът кредитира изцяло.

Съгласно разпоредбата на чл. 104А ЗДвП на водача на моторно превозно средство е забранено да използва мобилен телефон по време на управление на превозното средство, освен чрез устройство, позволяващо използването на телефона без участие на ръцете му.

И актосъставителят и административнонаказващият орган са описали в АУАН, респ. в НП нарушението, законната разпоредба, която е нарушена и правилно е била приложена санкционната разпоредба, като не е налице несъответствие между тях, като нарушението се изразява в нарушаване на забраната за използване на мобилен телефон по време на управление на превозното средство, освен с устройство, позволяващо свобода на ръцете му.

Изпълнителното деяние е във формата на действие и се изразява в използване на мобилен телефон. От обективна страна е необходимо мобилният телефон да се използва по време на управление на превозното средство, без наличие на устройство, позволяващо използването на телефона без участие на ръцете.

В настоящото производство се събраха гласни доказателства – показания на свидетелите-очевидци М. К. Д. и К. И. С., че на процесната дата и място, посочени в АУАН, жалбоподателят е използвал мобилен телефон по време на управление на л.а. Хюндай Модел Туксон с рег.№СВ8328ХР.

Свидетелите Д. и С. са категорични, че са имали видимост към водача и именно това му поведение е провокирало проверката. При извършване на същата, жалбоподателят заявил дори, че негова близка е колежка на свидетелите, а при връчване на акта нямал възражения. Такива Д. депозирал на 20.11.2023 г., респ. в срока по чл.44 ал. ЗАНН.

Съдът намира, че показанията на двамата свидетели са последователни и взаимнодопълващи се, не се опровергават при преценката им и не са налице основания за дискредитирането им.

Не е налице е маловажен случай по смисъла на чл.28 ЗАНН. В хода на производството не се събраха доказателства, които да сочат по-ниска степен

на обществена опасност на извършеното от жалбоподателя нарушение в сравнение с обикновените случаи от този вид, а и от справка картон на водача е видно, че същият има немалък брой влезли в сила НП и фишове, поради което наказателното постановление следва да бъде потвърдено изцяло.